

Απόστολος Φίλιππος, Ο προστάτης των σιδηροδρομικών

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Φωτό:e-theologia.blogspot.com

Γράφει ο π. Βασίλειος Ι. Καλλιακμάνης

α) Εντός του σιδηροδρομικού σταθμού της Θεσσαλονίκης λειτουργεί ιερός ναός προς τιμήν του Αγίου Αποστόλου Φιλίππου του Διακόνου, που η Εκκλησία τιμά στις 11 Σεπτεμβρίου.

Η αρχική σκέψη για την ίδρυση του ναϊδρίου αυτού ανήκει στον μακαριστό Γέροντα Παΐσιο. Τον είχαν επισκεφθεί κάποιοι καθηγητές της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και, συζητώντας για τα προβλήματα των περιθωριακών που συχνάζουν στους χώρους του σιδηροδρομικού σταθμού, εκείνος συνέστησε να κτισθεί ένας ναός που να αποτελεί καταφύγιο για τα «καημένα τα παιδιά».

β) Το Σεπτέμβριο του 1991 άρχισαν οι πρώτες ενέργειες για την υλοποίηση του έργου. Την πρωτοβουλία ανέλαβε η ιερά μητρόπολη Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως (και προσωπικά ο π. Βαρνάβας, νυν μητροπολίτης της περιοχής αυτής), η οποία απευθύνθηκε στους φορείς της πόλης αλλά και στον Οργανισμό Σιδηροδρόμων Ελλάδος. Πρώτος ανταποκρίθηκε ο προϊστάμενος της εισαγγελίας πρωτοδικών Θεσσαλονίκης Αργύριος Τσίχλας, ο οποίος πέρα από την οικονομική ενίσχυση με σημαντικό ποσό που συγκεντρώθηκε μεταξύ των εισαγγελικών λειτουργών για το σκοπό αυτό, στήριξε ηθικά και κοινωνικά την όλη προσπάθεια.

γ) Αρωγοί στο έργο της ίδρυσης του ιερού ναού εντός του σιδηροδρομικού σταθμού ήλθαν το υπουργείο Μακεδονίας-Θράκης και ο δήμος Θεσσαλονίκης. Η διοίκηση του Οργανισμού Σιδηροδρόμων Ελλάδος προσέφερε μέρος της αίθουσας αναμονής Β', που βρίσκεται στο δεξιό μέρος της εισόδου, και ζήτησε ο ιερός ναός

να φέρει το όνομα του Αποστόλου Φιλίππου, τον οποίο ανακήρυξαν ως προστάτη τους οι σιδηροδρομικοί.

δ) Έτσι τον Μάρτιο του 1994 έγιναν τα θυρανοίξια του ναού από τον μακαριστό μητροπολίτη Διονύσιο. Έκτοτε, ο ιερός ναός λειτουργεί τακτικά και οι εκάστοτε εφημέριοι με αθόρυβο και διακριτικό τρόπο προσφέρουν παράκληση και πνευματική αναψυχή τόσο στους εργαζόμενους όσο και τους διερχόμενους από τους χώρους του σταθμού. Το έργο αυτό πρόβαλαν θετικά οι εφημερίδες «Μακεδονία», «Θεσσαλονίκη», «Ελληνικός Βορράς», «Αυριανή», «Έθνος» κ.ά.

ε) Στη «Μακεδονία» της 18ης Μαρτίου 1994 γράφεται: «Ο νέος αυτός ιερός ναός είναι ο πρώτος -σε ολόκληρη την Ελλάδα- και η λειτουργία του αποσκοπεί στην εξυπηρέτηση των πνευματικών αναγκών των εργαζομένων στον ΟΣΕ και των χιλιάδων διερχομένων κατ' έτος από το χώρο αυτό». Και συνεχίζει το ρεπορτάζ της εφημερίδας ότι η ίδρυση του ναού αποσκοπεί «στην προβολή της ορθοδόξου παραδόσεως σε όλη την Ευρώπη, αφού ο σιδηροδρομικός σταθμός Θεσσαλονίκης αποτελεί μία από τις κυριότερες εισόδους στη χώρα μας ευρωπαίων πολιτών, αλλά κυρίως ομόδοξων λαών της Βαλκανικής».

στ) Επισημαίνεται ακόμη η κοινωνική διάσταση του όλου εγχειρήματος, αφού η τοπική εκκλησία σε συνεργασία με τα ενοριακά συσσίτια, την κοινωνική πρόνοια, τα ενοριακά ιατρεία και τους εθελοντές και τις εθελόντριες -που θα συντονίζονται από κατάλληλο εφημέριο- θα ασκεί έμπρακτα το έργο της διακονίας προς τον πλησίον. Αν σκεφθεί κάποιος ότι αυτά προγραμματίζονταν στις αρχές της δεκαετίας του 1990, κατανοεί καλύτερα το εύρος του κοινωνικού έργου της ιεράς μητροπόλεως Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως που γίνεται στις μέρες μας.

ζ) Για τον Άγιο Φίλιππο υπάρχουν αρκετές αναφορές στις Πράξεις των Αποστόλων. Η πρώτη χριστιανική κοινότητα των Ιεροσολύμων τον εξέλεξε μεταξύ των επτά διακόνων για τη δίκαιη διανομή των τροφίμων, αλλά το έργο του επεκτάθηκε στο κήρυγμα και τη διδαχή. Είναι χαρακτηριστική η συνάντηση του Αγίου Φιλίππου με τον αιθίοπα αξιωματούχο της Κανδάκης, βασίλισσας των Αιθίοπων. Ο αξιωματούχος αυτός ταξίδευε με άμαξα από τα Ιεροσόλυμα στη Γάζα, όπου βρέθηκε σταλμένος από το Πνεύμα του Θεού ο Φίλιππος, για να του διδάξει την πίστη στον Χριστό. Η διδασκαλία δεν διήρκεσε πολύ, και μετά από λίγο ο άρχοντας ζήτησε να βαπτισθεί. Φαίνεται ότι η διδαχή του αγίου εντυπώσισε τον Αιθίοπα, που αρκέστηκε στην «κατήχηση μίας ημέρας».